

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4836/2018
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Младен Сикимић адвокат из ..., против туженог Града Београда, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 407/2018 од 25.01.2018. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 407/2018 од 25.01.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16917/14 од 21.09.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове, физичке болове, страх и душевне болове због наружености исплати износе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке је одбијен тужбени захтев тужиље преко досуђених износа све са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке је обијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете на име трошкова лечења за куповину санитарског материјала исплати укупан износ од 21.155,85 динара са законском затезном каматом почев од 29.12.2016. године па до исплате. Ставом четвртим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете на име трошкова лечења – рехабилитације исплати укупан износ од 283.755,45 динара са законском затезном каматом почев од 29.12.2016. године па до исплате. Ставом петим изреке је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете на име трошкова такси превоза исплати укупан износ од 229.539,33 динара са законском затезном каматом почев од 29.12.2016. године па до исплате. Ставом шестим изреке је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете на име изгубљене зараде исплати укупан износ од 2.281.893,27 динара. Ставом седмим изреке је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени

да јој на име накнаде материјалне штете на име измакле користи исплати укупан износ од 1.760.674,55 динара са законском затезном каматом почев од 29.12.2006. године па до исплате, а ставом осмим изреке је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 301.373,03 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 407/2018 од 25.01.2018. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке. Ставом другим изреке је одбио жалбу тужиље као неосновану и потврдио првостепену пресуду у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев за исплату нематеријалне штете преко досуђених износа ставом првим изреке исплати и износа од још 160.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 70.000,00 динара за претрпљени страх са траженом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке је преиначена првостепена пресуда у ставу другом изреке у погледу претрпљених душевних болова због наружености тако што је обавезан тужени да тужиљи по овом основу, преко досуђеног ставом првим изреке првостепене пресуде исплати износ од још 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од првостепеног пресуђења па до исплате, а ставом четвртим изреке је укинута првостепена пресуда у ставу петом, шестом, седмом и осмом изреке и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, побијајући је у ставу трећем изреке на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију, тражећи трошкове ревизијског поступка.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Ревизија туженог није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово са разлога што се наведена законска одредба не примењује у споровима мале вредности будући да је посебном законском одредбом прописано да у споровима мале вредности ревизија као ванредни правни лек није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић